

har fremhævet de væsentlige Betænkeligheder derimod. Hvad angaaer de andre Bestemmelser, som slutte sig hertil, nemlig i §§ 1, 6 og 7, da skal jeg kortelig, med Hensyn til § 1 bemærke, at, forsaavidt de synes at gaae ud fra, at Valget af Sjælesørger for Dieblisset efter Sognebaandsløsningsloven er bundet til de i Embede værende Sognepræster, da er dette ikke ganske correct, da der i Lov af 4de April 1855 udtrykkeligt er nævnt de residerende Capellaner; det er imidlertid en Ubetydelighed, som jeg kun har villet berøre; men forsaavidt Paragraphen gaaer ud paa en Udvidelse af den omhandlede Berettigelse ogsaa til de ordinerede Catecheter og de personelle Capellaner, — thi det er kun disse to Classer, som ere udelukkede ved Loven af 4de April 1855 — da skal jeg gjøre opmærksom paa, at dette Punkt ogsaa var under Forhandling, dengang Loven for omtrent et Aar siden blev behandlet her i Thinget, og paa de Betænkeligheder, der bleve gjorte gjældende, som kunne tale imod disse, som tildeels ogsaa — idetmindste den ene Klasse — ere henvisne til en ganske anden Virksomhed. Jeg skal især henvende Opmærksomheden paa de Ytringer, der forekom i Motiverne til Lovforslaget om Sognebaandsløsning (Pag. 13—14), hvor det navnlig med Hensyn til dette Punkt hedder: „Denne Opsfattelse er imidlertid aldeles uforenelig med den Betydning, som efter Ministerriets Anskuelse bør lægges i denne Foranstaltning, som et Middel, ikke til at opløse, men netop, giennem Frigjørelsen, til at befæste og udvikle Menighedsforholdet, som Grundlaget saavel for vor nuværende kirkelige Tilstand som for enhver tilkommende Kirkeforfatning.“ Berettigelsen maatte derfor knyttes til de i Kirken ordinerede Præster, som havde en selvstændig Menighed. Det er saaledes vist, at, naaget det med Hensyn til de Personer, der kunne tages ind med, jo vist i og for sig ikke kunde give nogen stor Bænkelse og Betænkelighed af den Natur, som § 2 vil fremkalde, saa maa det ikke oversees, at der derved virkelig gjøres et Skridt frem i en anden Retning end den, der ligger til Grund for Sognebaandsløsning. — Hvad de sidste to Paragrapher angaaer, skal jeg bemærke, at den

Myndighed, der omhandles i § 6, tildeels maa anses efter Lovgivningen allerede at tilkomme Præsten paa samme Maade, som i Paragraphen er omtalt, og tildeels, navnlig forsaavidt der er Spørgsmaal om at vægre sig for at sammenvie Uegtesfolk, efter de Grundsætninger, der i den seneste Tid ere blevne fulgte, neppe vil kunne anses for at være paatrængende nødvendig; men i alt Fald gjælder det om denne Bestemmelse, som om den, der indeholdes i § 7, at de dog ikke nu længere kunne have nogen stor Betydning eller være særdeles paatrængende, idet jo Sognebaandsløsning tilsteder Enhver at søge til den Præst, han finder sig tildragen af; der vil i de fleste Tilfælde paa den heldigste Maade, nemlig gennem frivillig Overenskomst, opnaaes det, som tilsigtes. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg heller ikke kan ansee det for ønskeligt, at dette Forslag bliver til Lov; i alt Fald maatte det undergaae ganske betydelige Forandringer, for at det kunde ventes, at det skulde komme til at træde i Kraft som Lov. Et andet Spørgsmaal er jo, hvorvidt det i og for sig kunde være ønskeligt, at Lovforslaget er bragt frem. Under den Bevægelse, som i det Hele taget i kirkelig Henseende udmarker den nuværende Tid, kan jeg for mit Vedkommende ikke Andet end ansee det for i og for sig godt, at et Forslag som dette er fremkommet og kan blive Gjenstand for nærmere Drøftelse. baade her og udenfor, og saa meget mere som Forslaget er fremkommet fra en Rigsdagsmand som den nuværende Forslagsstiller, om hvis Sindelag og varme og levende Følelse for Kirken og det kirkelige Liv der ikke kan være Tvivl, hvoraf ogsaa selve Lovforslagets Motivering bærer tilstrækkelig Spor.

Bloch: Den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kred (Madvig) udtalte sig stærkt og udsørligt mod det i Motiveringen af mit Lovforslag imødegaaede Forslag til en næsten ubegrændset Præstefrihed, og hvad han i den Henseende har anført, kan jeg jo meget vel tiltræde, da det stemmer overeens med, hvad jeg i Motiveringen har fremsat; men i den Anvendelse, han gjorde deraf, kan jeg aldeles